

שחיטתן בצפון.

והוינן בה: **מכדי**, הרי דין שחיטה שהיא **בצפון**, בעולה **כתיב** בריש פרשת ויקרא "ושחט אותו על ירך המזבח צפונה", ואם כן, **ניתני עולה ברישא**, ואמאי תני לה לחטאת ברישא דמתניתין?

ומשנינן: **חטאת, אידי דאתיא** שחיטתה בצפון **מדרשא**, מהיקשא של חטאת לעולה, כדכתיב "במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת", **חביבא ליה** לתנא, ולהכי שנאה לשחיטת חטאת בצפון ברישא.

ותו הוינן בה: מדוע שנה התנא את דין פר ושעיר של יום הכיפורים, ואת דין פרים ושעירים הנשרפים שהן חטאות פנימיות, ברישא, **וניתני דין חטאות החיצונות ברישא?**

ומשנינן: **אידי דתני "נכנס דמן של** החטאות הפנימיות **לפני ולפנים** להיות מוזה בהיכל כנגד הפרוכת ועל מזבח הזהב", **חביבא ליה**, ושנאה תחילה.

ועתה מבאר הגמרא מנין למדנו שכל הקרבנות שהן קדשי קדשים שחיטתן בצפון:

ו"צפונה" בעולה — היכא כתיבא?

תנוך אוזן המצורע נואנו למדים שיתן עליהם את הדם באצבעו מנתינת השמן על תנוך האוזן, שנאמר בה במפורש שתעשה באצבעו של הכהן, **אף לקיחה של הדם** האמורה בתורה "ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אוזן" צריכה להעשות **בעצמו של כהן**, שיקח את הדם בידו, והיינו, שיקבלו בכף ידו מהדם היוצא מהקרוב, ויטבול אצבעו בדם אשר בכף ידו, ויתן מן הדם על תנוך אוזן המטהר ועל בהונות ידו ורגלו.

יכול אף¹² דמו של האשם הניתן למזבח ייעשה כן, שיקבלנו הכהן בידו ויזה מידו על המזבח — תלמוד לומר בפרשת אשם המצורע **"כי בחטאת האשם הוא"**, ללמדנו בהיקש של אשם לחטאת: **מה חטאת טעונה כלי לקיבול דמה הניתן על המזבח, אף דם אשם מצורע הניתן על המזבח טעון כלי**

נמצאת אתה אומר: אשם מצורע, שני כהנים מקבלים את דמו, אחד ביד ואחד בכלי. זה שקיבלו בכלי, **כא לו אצל מזבח** וזורקו עליו, וזה שקיבלו לדם האשם **ביד כא לו אצל מצורע** ונותן מהדם באצבעו על תנוך אוזנו הימנית ועל בהונות ידו ורגלו הימנית.

א-חא שנינו במשנה: **פר ושעיר של יום הכיפורים**

של אשם מצורע נאמר הפסול של נשפך הדם ואספו המבואר לעיל [כ"ה], וביאר רבי אריה לייב [שם] שיסוד הספק הוא האם מתן דמים של בהונות המצורע הוא מדיני הקרבן הזה, ואם כן קבלת הדם לזה הוא עבודת קבלה, או שהוא רק מדיני טהרת המצורע ולא נאמרו בו דיני עבודה.

שכל דין צפון הנאמר בקרבן זה אינו אלא מצד עבודת הדם, שהדם שמתקבל בכלי צריך שיהיה בצפון, ולא מצד עבודת הקרבן, ועל כן לא כללה המשנה כל קדשי קדשים יחד עם אשם מצורע שהרי אינם דומים.

12. המקדש דוד [שם] מסתפק האם בקבלת יד